

פניני הפרשה

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כִּהְיָן מִדִּין (יה, א)

שמע קריעת ים סוף (ובחים קטו), והרמז כי הבין יתרו שאם היס היה אחד, נקרע ושוב חזר להיות אחד, גם משה וציפורה היו לבשר אחד כשנישאו, ואחר כך שלח משה את אשתו ממנו, ואם כן אפשר שוב לאחדם, כמו היס שהיה אחד נפרד ושוב התאחד, לכן מיד: **וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֲתָן מִשָּׁה אֶת צִפּוֹרָה אֵשֶׁת מִשָּׁה אַחֵר שְׁלוּחֶיהָ**. וכיון שביקש יתרו לחתן שוב את ציפורה עם משה, רמז הכתוב "וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֲתָן מִשָּׁה אֶת" סופי תיבות: **חתונה**. (מרכבות ארגמן).

קול רפואה

מִשָּׁה יִדְבֵר וְהָאֱלֹקִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל (יט, ט)

הגה"צ רבי **אברהם רפול** זצ"ל, רמז נפלא בפסוק זה דהנה חז"ל אמרו במס' שבת (דף יב.) דהמבקר את החולה צריך שאמר לו **שבת היא מלזעוק, ורפואה קרובה לבא**. וזה רמז כאן בפסוק "משה ידבר" - משי"ה ר"ת: שבת היא מלזעוק, וממלא והאלוקים יעננו "בקול" - ר"ת קול: ורפואה קרובה לבא.

רמזי האוכל

אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ (א, ב)

הגה"ק רבי **יהודה זי"ע**, פירש בדרך רמז, דהנה הגמי אומרת בפסחים (דף כד.) ועוד. אכל שרץ העוף לוקה 6 לאוין, אכל שרץ הארץ 5 לאוין, אכל שרץ המים לוקה 4 לאוין, עיי"ש. וזה שאמר הכתוב: **אשר בשמים ממעל**. דהיינו, אכל שרץ העוף שהוא בשמים - בזה "ממעל" - הכי הרבה לאוין שהם 6 לאוין, ואשר בארץ היינו שרץ הארץ "מתחת" - פחות לאו אחת, ואשר במים שהוא שרץ המים "מתחת לארץ" - פחות בעוד לאו. (נפלאות מתורתך)

לשם שמים

וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינִי (יט, ב)

מרפידים, ששם רפו ידיהם מן התורה - הלכו בני ישראל לקבל את התורה. פירש הגאון בעל **חידושי הרי"ם** זי"ע, ישנו פתגם, אם אי אפשר לעלות, מן ההכרח לרדת - ואני אומר: אם אי אפשר לעלות, מוכרחים לעלות.

אמת בראש

אֲנֹכִי יְיָ ה' אֱלֹהֶיךָ (ב, ב)

על פתיחה זו של עשרת הדיברות **אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ**, שנינו במדרש: זהו שנאמר: "ראש דברך **אֱמֶת**" (תהילים קיט קס). מדרש תמוה זה מוסבר ע"י חכמים אחרונים בדרך הבאה: האות הראשונה בעשרת הדיברות היא **א'** ("אנוכי ה' אלוך"). האות הראשונה במשנה היא **מ'** ("מאימתי קורין את שמע בערבית"). האות הראשונה בתלמוד הבבלי היא **ת'** ("ותנא היכא קאי?") משלש ההתחלות הללו מתקבלת המילה "**אֱמֶת**" ועל כך רמז הכתוב בתהילים: "ראש דברך **אמת**".

זהירות מכעס

לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל (ב, ד)

אותיות שניות של לא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל, יוצא כעס. רמז למה שאמרו בזהר הקדוש שהכועס הוא בעצמו עבודה זרה!!! וזהו שאמר **לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ לַעֲצֻמַּךְ, פֶסֶל** על ידי הכעס. (קרו"ח)

ששת אלפים

כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ (ב, י)

לא אמר **כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים** וגוי, לרמז, שקיום העולם הוא ששת אלפים שנה, ויומו של ה' יתברך, הוא אלף שנה, כמו שנאמר "כי אלף שנים בעיניך כיום". הילכך אמר: **כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים** - היינו לששת אלפי שנה, עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ.

ברכת ה'

עַל כֵּן בָּרַךְ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ

על כֵּן עולה בגימטריא יין, לרמז שצריך לקדש את השבת על היין, וזהו, **עַל כֵּן**, שהוא יין, **בָּרַךְ יְיָ קִרְיָ בְרַךְ ה' -** זה הקידוש!! ואמר **יוֹם**, לרמז שאפילו ביום השבת מצווה לקדש על היין אם אין לו אלא כוס אחד, והבדלה יעשה על השכר כמו שנפסק להלכה.

רוסלן והקטנוע

רוסלן התלהב והחליט לקנות קטנוע, לשמחתו הרבה של מוישל"ה, השוטר השכונתי שכל הזמן רק חיפש איך לרשום דו"חות. בצהרי היום הבחין מוישל"ה ברוסלן וחברו האברך נוסעים על הקטנוע החדש וחשב לעצמו, "**אוהו, זה בטח יהיה טרף קל**". הוא התחיל לעקוב אחריהם. חצי שעה חלפה לה והם לא עשו שום עבירת תנועה, עוד חצי שעה חלפה וכלום. לבסוף מחליט השוטר לעצור אותם. אולי הרשיון לא תקף ואולי אין ביטוח. רוסלן שולף את המסמכים בזחיות ומוישל"ה מבחין שהכל בסדר לשם שינוי. "תגידו לי", חוקר אותם השוטר, "**איך זה שאני עוקב אחריכם כבר שעה ארוכה ולא ביצעתם שום עברת תנועה?**" "זה בגלל שה' **אתנו**", משיב לו רוסלן. "יופי", אומר השוטר, "**שלשה על אופנוע, הנה הדו"ח שלכם!!!**"

אוהב כסף

לֹא תַעֲשֹׂן אֶתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב (ב, טו)

אל תעשה את הכסף ואת הזהב שלך לאלהים, שלא יהיו מושלים בך; אל תהיה סוגד לכסף!! וזה גם הפשט: "הצילני מדמים אלוקים", (תהלים כא, טו) "מדמים אלוקים" - מלהפוך את הכסף לאלהים. **לֹא תַעֲשֹׂן אֶתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב** - אל תהיה עושה איתי עסקי כספים, אל תעשה עסקים באלוהות, אל תוציא פרנסתך מיראת שמים. מפי השמועה

רמזי זבח

וְאִם מְזִבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה לְךָ (ב, כא)

ש'אדס ז'זבח "זבח" מכפר על:

(א) עבודה זרה (ב) שפיכות דמים (ג) גילוי עריות.

ורמזו הוא בעשרת הדיברות, על המילה "זבח".

ז	הדיבר השביעי כתוב "לא תרצח", שזה שפיכות דמים.
ב	הדיבר השני כתוב "לא יהיה לך", שזה עבודה זרה.
ח	הדיבר השמיני כתוב "לא תנאף", שזה גילוי עריות.

גלגול נשמות סיפור ללשבת

בקיבוץ ה"שומר הצעיר" המושג "גלגול נשמות" היה זר ומנוכר במשך שנים ארוכות. "תחיה היום כי מחר נמות" הייתה הסיסמא הרווחת בקיבוץ. יום אחד, קבוצה של בחורים מן הקיבוץ שמעו על מופע בו מבצעים "היפנוזה" לצורך החזרת האדם לעברו. מאחר שנושא זה ריתק את כולם, בו במקום הוחלט כי הם ילכו לראות את המופע. בכל מקרה, יש לדעת כי כל נושא ההיפנוזה הינו מסוכן לעיתים, משום שבמספר מקרים, החזרתו של האדם ממצב היפנוזי היוותה בעיה, ולעתים נדירים האדם נשאר במצב זה. לענייננו, במהלך המופע, לאחר הסבר כללי מהי היפנוזה, ביקש מגיש התוכנית מתנדב מן הקהל לצורך הדגמה כיצד מחזירים אותו לעברו ואפשר לגרום לו לעשות דברים אותם במודע לא היה עושה. בחור אחד מן הקיבוץ קפץ והתנדב למשימה. המהפנט הכין את הסרטת הוידאו. "אני רוצה לראות מה עשיתי בהיותי מהופנט, אני מבקש לא לשים אותי ללעג ולקלס בעיני הבריות" ביקש המתנדב. המהפנט הסכים לבקשתו. "שב בבקשה מולי, אני מבקש מהקהל להיות בשקט ובדממה, מאחר שתרגיל זה דורש ריכוז רב". רחש קל נשמע בציבור "יותר בשקט", ביקש המהפנט. לאחר מכן ביקש מהמתנדב כי יתבונן ויתרכז בו בלבד. "יש בידי מטוטלת, אני אנדנד אותה מול עיניך ואבקשך להתרכז רק בה". לאחר מספר דקות עיניו של המתנדב היו כזוגיות חלון וללא הבעה. ועכשיו, אני אספור מ-10 עד 1. כשאגיע לספרה 1 אתה תהיה ננוח ורגוע, דבר לא יכאב לך". המהפנט החל לספור לאט מן הספרה 10 לספרה 1. "עכשיו אני אשאל מספר שאלות, מהו שמך?" - "שמי יוסי". "בן כמה אתה?" - "בן 23 שנים", "היכן אתה מתגורר?" - "בקיבוץ". טוב, עכשיו אני אחזיר אותך לעברך. נחזור 10 שנים. בן כמה אתה?" לתדהמת כולם קולו היה דק ופחות מחוספס "אני בן 13". "מה אתה עושה?" - "אני לומד לקראת מבחן". המהפנט חזר על התהליך ובמהלכו שאל את יוסי מספר שאלות. בכל פעם הובחן שינויי כלשהו, לעתים בקולו ולעתים אף בסגנון דיבורו. יוסי חזר לגיל 10, 8 ואף 4. בגיל 4 יוסי החל להגות משפטים קטועים קמעה, ולעתים אף אי אפשר היה להבין את התשובה. "עכשיו, אנו נחזור עוד 4 שנים, בהיותך במעי אימך".

לתדהמת כולם יוסי תאר את מצבו במקום חם ושקט בו הרוגע שולט. עכשיו נחזור עוד 5 שנים, היכן אתה נמצא עכשיו?" שום תשובה. המהפנט ניסה שנית "נחזור עוד 10 שנים, היכן אתה נמצא עכשיו?" שום תשובה. לאחר הניסיון בשלישית בו הוחזר יוסי 25 שנים לאחור נשמעה תשובה בקול נערי "שמי דוד ואני נמצא במחנה ריכוז אושוויץ. אבא !!! אבא !!! לאן הם לוקחים אותך?!" - "דוד! דוד! מה אתה עושה?" נשאל ע"י המהפנט, יש שם אדם רע שסימן כי אני ואמא צריכים ללכת שמאלה, ואת אבא שלחו ימינה". לאחר מספר שאלות נוספות, הוברר, כי דוד נשלח לתאי הגזים. לאחר מכן נשמעה צעקה מפיו של דוד: "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד". לאחר מכן קולו נדם. המהפנט החזיר באיטיות את יוסי לגילו הנוכחי ואמר "אני אספור כעת מ-1 עד 10, בספרה 10 תפקח את עיניך ותתעורר למציאות שלנו". בסיום הספירה יוסי פתח את עיניו וצחק "נו, מה עשיתי בהיותי מהופנט?" הוא התבונן בתדהמה בעיני חבריו, כולם היו בהלם טוטאלי, חלקם אף בכו. "משה, למה אתה בוכה?" שאל יוסי. המהפנט הושיב את יוסי ואמר: "יוסי, כדאי שתשב. יש לנו משהו להראות לך, אולם אני לא בטוח שתרצה לראות". "אני רוצה, לא מעניין אותי" אמר בהחלטיות. לאחר מכן, מגיש התוכנית החזיר את סרט הצילום לאחור והחל להקרין. בתחילה יוסי צחק כיצד מחזירים אותו לגילאים שונים. אולם בהגיעו לקטע בו הוא מדבר בקולו של דוד החל חיזורו עז בפניו. בראותו את סיומו של מסכת חייו של דוד, כיצד הגרמנים שלחו אותו לתאי הגזים והוא היה דוד, התמוטט על הרצפה. לאחר שהקימו אותו, אמר בשיברון לב: "כל חיי חשבתי שאדם בא לכאן לכיף וכי לאחר מותו אין דבר. עכשיו הובהר לי ללא כל ספק כי יש בורא לעולם ואף הנשמות חוזרות בגוף שונה". קבוצה של בחורים מקיבוץ ה"שומר הצעיר" ובראשם יוסי חזרו בתשובה שלמה לאביהם שבשמים. (יקרה מפנינים)

פתגם השבוע:
 קנית מעיל ב- 100 ש"ח
 סימן שהוא מוצא חן בעיניך. קנית ב- 1000 ש"ח -
 סימן שהוא מוצא חן בעיני אחרים! 😊

רציתי לברך אתכם ביום שמח, שפרנסתכם תצמח כעציץ פורח. בריאותינו תתמיד ולא כאורח. חיוך על שפתינו ☺ כאור זורח, וכספנו 🪙 לא יתאדה כריח ונזכה לראות בביאת משיח. אמן ושבת שלום,
 אוהבכם, דוד יעקב

ד"ת לעילוי נשמת המנורה הטהורה, מו"ר הגאון רבי שמעון גבאי בן רחל זצ"ל